

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптужени Пане Булат са браниоцем адвокатом Ђорђем Калањом,*
- *оптужени Раде Вранешевих са браниоцем адвокатом Звонком Радовановићем.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да ће на данашњем главном претресу саслушање сведока бити обављено преко видеоконференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Ријеци, у присуству судије Владе Боснер и записничара Мелите Кружић.

У Жупанијски суд у Ријеци приступили сведоци Петар Шкаљац и Милош Паић, а није приступио сведок Светозар Бижић, а према обавештењу Жупанијског суда у Ријеци, уредно позван у тај суд.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ПЕТАР ШКАЉАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Шкаљац. Да ли ме чујете?
Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви добро чују? Ево оптужени ако не чују, нека седну и нека им се дају слушалице. Јесу ли Ваши лични подаци, од оца Душана, адреса Славско Поље кућни број 79, по занимању радник, рођен у Гвозду, 1959. годиште, нисте у сродству са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевићем?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Је, тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Шкаљац, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву тако што ћете изговорити текст који ћу Вам ја сада рећи, понављајући моје речи. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: И даље што ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац марта месеца 1991. године. Ви сте поводом овог догађаја до сада пред судовима Републике Хрватске два пута давали исказ – једном сте у Жупанијском суду у Карловцу, 22.11.2000. године, а други пут је 19.02.2008. године пред Жупанијским судом у Сиску по замолници овог суда је тражен Ваш исказ. Реците ми, да ли остајете при овим исказима које сте раније дали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да, да, остајем, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због јавности овог главног претреса, испричаћете суду, шта је Вама све познато у вези овог догађаја, где сте

се Ви тада налазили, којој војсци сте припадали, ком одељењу и све што знате у вези страдања ових цивила. Изволите.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја сам био доле само не знам које одељење, треће одељење, како се каже и доле сам био у подруму. Ја сам после тек чуо податке после тога о овоме, како се зове, Пани Булату, а овог другог ни не знам. Нисам био са њим никако и не знам, Пану сам видео тамо, али овог нисам видео, ове друге нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте суду, шта се то те ноћи дешавало?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, ја сам био у подруму, спавали смо доле, није нам нико ни дозвољавао вани из подрума. Ми смо тек ујутру, када сам се пробудио, онда сам чуо од других како се догађало. Али ја нисам, овај, ми нисмо били, доле нам је то било као склониште, а нису нам дали вани да ми идемо вани тај дан, ту као стражари што су као били, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то био март месец, трећи месец 1992. године?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, то је био месец када су се трешње брале, ја мислим, ја не знам, ја, не могу ја то сетити се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у Жупанијском суду у Карловцу да је то било једне вечери крајем ожујка 1992. године?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не могу ја све да се сетим, како пише тамо, сигурно су тачни подаци, не могу памтити сваки тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви припадали одељењу Ђуре Кривокуће, да Вам је он био командир?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Је, је, Ђуро Кривокућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи, ко је долазио у одељење Ђуре Кривокуће?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ко је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што се десио овај догађај?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Јел ко долазио доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: У подрум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја не знам, не знам, откуда ћу ја сада се сетити. Знам да је она такозвана та линија рада да су они звали да се нешто дешава, али није дато ником из подрума. Они су тамо звали целу, до команде, тамо до главне команде и није се нико јавио, тако да ми у подруму нисмо знали о чему се ради, ко кога, ни ко шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Жупанијским судом у Карловцу сте рекли да је те вечери дошао безбедњак из команде, окривљени Булат Пане са још једном непознатом особом.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то сада заборавили, о чему се ради?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, ја сам чуо да је он дошао, нисам ја био вани њега да гледам, нити сам ја са њим био, нити шофер ни шта ја знам. Ја сам чуо да је он дошао са неким овај тамо, а откуда је дошао и шта је радио, не знам. Ми смо били у подруму, сатерали нас у подрум и нису нам вани дали, али су рекли да је он дошао са неке стране са комбијем, чиме ли, љут, јел то био он, како се зове, не знам. Е сада ко је био са њиме, ја не знам. Знам да сам чуо ујутру када се то почело причати, али ја о томе нисам знао, нити сам видео, нити сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу да Вам прочитам пошто видим да се сада не сећате оно што сте раније изјављивали. Ви кажете, остајете при овим исказима које сте дали пред судом у Карловцу.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Добро, ја остајем код тога, али не могу да све памтим, нисам ја толико, не држим то уз себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте рекли да је Пане Булат дошао са једном непознатом особом, да су разговарали нешто са заповедником одељења Кривокућа Ђуром, а и телефоном са нашим сусједним одељењем. Убрзо затим њих двојица су некуда отишли. Одлазећи, рекао је да будемо у подруму и да вани буду само стражари. То је рекао Булат Пане.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, да, то је тако како пише, тако ваљда и је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај је Ваш исказ, господине Шкалац, 22.11.2000. године пред Жупанијским судом у Карловцу.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, да, па шта бих ја сада томе, код тога остајем, ако је то тачно, тако остајем, како сам изјавио нека буде тако. Ја другачије не могу окретати ако, не могу ја памтити од 2001. до 2009. године, девет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли се даље сећате шта се дешавало?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Како мислите даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте даље изјављивали да приликом разговора између Булата и Кривокуће да су се њих двојица нешто посвађали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, они су, доле у подруму док сам био, они су причали, али не знам о чему се радило, то је била та линија телефонска, они су звали неку линију, ја појма немам шта су звали. И онда су после не знам куда су пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло до неке свађе између Панета и Кривокуће?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, дошло је зато што се није хтео јавити на ове телефоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, помињали сте овде, «у разговору између Булата и Кривокуће дошло је до неке свађе», да су се посвађали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, не знам, ко ће свега да се сети, могуће да јесте, могуће да није, нисам баш толико био паметан да толико мислим, не знам о чему се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде такође да је одлазећи Пане Булат рекао да будете сви у подруму и да вани буду само стражари. Да ли се сећате тога?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, да, рекао сам да смо ми били у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел рекао Пане Булат ово што сте причали у суду у Карловцу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Тако је, ако тако пише, тако кажем и ја сада. Ја друго немам шта рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте заборавили све ово што сте раније причали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Откуд могу све ставити у главу да сам толико паметан. Имам ја својих послова, не да мислим о изјавама. Што сам знао, то сам пре тако рекао и тако остајем, што пише ту, тако нека буде и шта. Не могу рећи нешто што није точно, ако није точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате нешто у сећању од тог догађаја, шта се дешавало после, да ли сте чули неку пуцњаву?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја знам да смо били доле у подруму, ја сам то чуо ујутру када смо се ми пробудили, око шест сати, да се нешто дешавало од друге јединице. Те друге јединице, војска када је долазила, она нам је причала о томе, а видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току те ноћи након одласка Панета Булата и тог непознатог човека, шта се дешавало, да ли сте чули неку пуцњаву? Остали сте у подруму, то смо чули више пута понављате.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Оно се може, овај, чути пуцњава, може бити стражар, а може бити то, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули такву пуцњаву?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Могуће да се чула, само не знам о чему се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била пуцњава, да ли се сећате?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Како када је била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква, јел ме чујете добро? Каква је пуцњава, да ли сте могли да разазнате, из ког оружја, да ли је то била рафална, појединачна, каква?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, рафална, ја мислим да је била рафална, из аутоматског рафална, ја не знам, ваљда тако, не знам које је то било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било после те пуцњаве?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам после, доле смо ми били, ја то само знам од ујутру, а ми навече нисмо излазили, Ђуро Кривокућа није дозвољавао и то је тако било. Не знам шта се дешавало после, то су онда, ујутру се тек чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, ко је био на стражи испред Вашег одељења том приликом?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Био је Миле Малобабић и Миле Вучинић, ја мислим тако да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта се дешавало даље? Да ли је тај стражар улазио да вам каже шта је то, шта се то дешава напољу, каква је то пуцњава?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, није, он је исто ваљда побегао у подрум к нама, ја не знам. Тај Малобабић, ја мислим да је он побегао к нама са аутоматском пушком и ваљда није више хтео. Он је био главни ваљда који је видео, ја немам појма, дочим је он побегао са пушком унутра, да је видео да се нешто дешава, тако да ми нисмо ништа ни причали, нити је он видео где се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте пред судом у Карловцу рекли да је у том моменту, да сте ви, «ми који смо били у подруму, кренули смо напоље да видимо шта се догађа, али је у том моменту у подрум утрчао Малобабић Миле који се налазио на стражи, да је рекао да не излазимо ван, да је Пане побио бабе». Ово је Ваш исказ у суду у Карловцу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Добро, ако је тако ту тачно, онда нека буде тако, ја не могу рећи. Ја знам да је улетео на врата у подрум и није нам дао, јер са Паном се горе нешто дешава. Е сада, не могу ја сада бити да сам био уза њега па да знам сто-посто, само знам да је Миле улетео са пушком у подрум и није нам дао вани и шта се то пуца, ја не знам. Чим је Мила било страх, онда је нешто морао знати, или видети или чути или немам појма. Знам да се пуцало, а шта се пуца и у кога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте помињали да вам је Миле Малобабић, вама свима ту саопштио и да је Пане од њега тражио пушку и да му он није хтео дати?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Добро, то нам је Миле ваљда причао, немам појма, онда је тражио од Миле, од мене није сигурно, нити је ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вам управо цитирам да то Миле прича свима вама, односно цитирам Ваш исказ у Карловцу, па ми реците, како сте Ви то све заборавили, господине Шкаљац?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Зато сам заборавио, где би памтио шта пише у том исказу, зашто бих ја то ту петсто пута понављао, ако тако пише ту,

тако нека остане. Значи да су то точни подаци или сада што је у Ријеци, из Гвозда допутовао овде, нисам мислио ко, шта и шта ради. Не морем ја од 1997. године када сам дошао кући нон-стоп испитивање. Не могу, када идем у трговину, у продавницу, заборавим каву купити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Ваш командир оделења Ђуро Кривокућа тада звао некога телефоном, команду вишу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Звао је, звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: И није добио никога колико ја знам, није никога добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није добио никога на телефон?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ни од вода ни оделења ни од главне команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде помињали у Карловцу да је он тада питао шта се догодило, ко је то наредио и тако даље, али да није добио одговор?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Он је питао, али кога питати, нема кога питати. Ја мислим да је он питао о чему се ради, шта се дешава, када не море ником јавити. Он је тражио да њему неко одговори због чега, шта је, само не зна ни он о чему се ради, а неће нико да му се јави на телефон, тако да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је онда питао ако му се нико не јавља на телефон?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога он онда то пита ако му се нико не јавља на телефон?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нормално када и ми код телефона па причаш међу нас, а не између линије, како неће нико да му се јави, због чега неће нико да му се јави, јер смо ми били доле у подруму, а да му се линија отворила, онда би био другачији исказ, ваљда би питали командира или капетана, или не знам кога, он је нама причао у подруму, како неће нико да му се јави, како треба неко, овако или онако и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли те ноћи чули, сем овога што кажете, ту рафалну пуцњаву, јесте ли чули неке експлозије да је било те ноћи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: А, нисам то чуо, није било експлозије, било је пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сем те рафалне пуцњаве, да ли сте чули неку појединачну пуцњаву?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја сам чуо ову задњу, немам појма, ову рафалну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја сам чуо ову рафалну, сада ово даље не знам шта. Када је овај побегао у подрум, онда, шта ја знам, онда је тражио ваљда пушку од овог, али му овај није дао, немам појма, не могу ја сада. Само знам да је овај побегао са пушком у подрум и вели, нешто се дешава вани, ми смо спавали тамо и тако је улетео у подрум и то рекао, тако да смо ми после били. Ђуро је почео звати тај телефон и нормално, није му се нико јавио. Онда је ухватио између нас питати, како неће нико да се јави, шта се дешава, тако да није ни он могао спасити ништа што се тиче тога што се доле дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је тај Миле Малобабић вама ту рекао, јел он видео шта се то дешава?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Он је ваљда приметио, сигурно је приметио, чим је побегао у подрум. Ваљда је била пре пуцњава, не знам, дочим је он побегао или тражио пушку, не могу ја знати, јер се пушка пре чула. Зато је он побегао у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сазнадосте ви те ноћи, шта се то десило?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта мислите, да ли смо сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, не, оно сазнали када је Миле ушао унутра, онда нам је рекао, нешто се дешава са Паном и тако да је Ђура онда звао, али није нам нико дао вани. Једноставно, био је Миле на стражи и тај Миле други који су приметили то, а ми други смо били у подруму, нисмо ми могли да изађемо. Ми смо били у подруму, између себе онако дебатирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сазнадосте Ви шта се то десило, о чему се ту ради? Да ли сте чули, да ли је помињао неко неке цивиле?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ми смо то ујутру, ујутру смо сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте ми то, шта сте ујутру сазнали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, сазнали смо ујутру да је Пане као пуцао и убио неке бабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да је пуцао и убијао неке бабе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то ујутру сазнали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, сазнали смо од ове вањске што су били вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то вањски што су били вани?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, ови стражари на другим местима, не овај наш ту, наш је ту био доле, ово оделење друго преко онога брда. То је

била удаљеност, кратка релација. Знам да се пуцало и онда су они као долазили после и онда смо ми сазнали од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који су то људи причали?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То сада морам знати колико је њих било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то одељење овог Саве Малобабића, па стражари његовог одељења?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Има и, да, има и Савиног а има нешто и чије је тамо одељење било, само је било низ обалу доле, онда не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули какве то бабе су поубијане, које бабе?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам ја годишта, не знам ништа, само сам чуо да су бабе. Сада, колико су имале година, ја појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, колики број људи је поубијан?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: У па не знам колико рекоше, четири, пет, како, пет, шест, шта ја знам, како се нагађа и сада, не знам ни ја, не могу да кажем. Тако и овде причају, не зна нико точно, ево овде који смо ми у Хрватској и у Гвозду, па не можемо да знамо, камоли онда, да ли пет или четири или шест или. Како ко бубне, тако ми чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте на том подручју пре овог догађаја, колико дуго били, Ваше одељење?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не већ дуго после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, колико сте били?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, били смо једно месец дана пре тога, онда више као нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли виђали те цивиле, те бабе које спомињете?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, нисмо, они су били доле према Савином одељењу, то су биле у томе селу тамо, у другом су тамо селу. Они су били родбина, како бих рекао, родбина, шта ли су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту у близини одељења Ђуре Кривокуће, да ли је била нека баба Ката Михалић?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Је, једна је била тамо у томе нашем као селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекопута са друге стране цесте, да ли је био неки брачни пар Грга Михалић и његова жена Бара Михалић?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Они су били исто доле, али су били преко асфалта, са доње стране тамо, они су били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, видесте ли Ви ове људе после овог догађаја?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ове људе после те ноћи и овог догађаја?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам, али сам само чуо да тај Грга, како се звао, да је отишао као тражити трактор неки, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чула добро.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да је отишао као тражити трактор свој, да му је неко украо трактор, да је отишао у Скакавац као то место, тако да онда то се тако одвијало пар дана док се није то све окренуло наопачке другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, када је то Грга гражио тај трактор, то што помињете?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па то после тога, они су мислили ваљда да одбијају то да се не зна ваљда за то, тако како ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одбија?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да се не би знало о чему се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је неко причао да је Грга отишао да тражи трактор?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да, да, то, то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас питам.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Као да су га, као да није ту. Онда је отишао тражити трактор, вамо, тамо, шта ли, тако да не би то толико ни примећивали, јер су се и они мало замлатили, утувивали у главу без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вас питала, да ли сте тог човека и уопште ове људе које сам поменула, видели и после овог догађаја?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, не, не, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тамо на подручју овог одељења Саве Малобабића, јел било тамо неких цивила?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где је било одељење Саве Малобабића, ово друго одељење, да ли је било тамо неких цивила?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, ја тамо нисам био, нисмо ми ишли тамо, били смо у четама у Ковачевцу, на ову тамо страну, према Стеви Кораћу, према гостиони, трговини тамо, а ови су имали доле у обали. Сада ја не знам, нисам ишао тамо, нисам имао потребе, тако да се то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде у Карловцу сте рекли: «Следећег јутра командир одељења Кривокућа Ђуро рекао нам је да је Булат поубијао бабе».

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ко је рекао, Ђуро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Кривокућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, није он само рекао мени, он је рекао свима, ја не знам. Ја сам сигуран да он ваљда зна, чим је звао, онда ваљда и зна, не знам ја, нисам био његов ни помоћник, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам, господине Шкаљац, да ли је неко долазио то јутро из команде ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам то приметио ништа. Не, не, нисам то, не знам, нисам, мени се чини да не, не могу, али ја мислим да није, не знам, не могу ја баш тачно рећи, али знам да код нас доле није, са војском није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, командир Вашег вода, да ли је био Милан Џакула?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Вода, да, а оделења је био овај Миле, Ђуро, заправо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел Милан Џакула ту ноћ када се десио овај догађај био ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, код нас није био, овде није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је ту ноћ био неки разговор да се прича о исељавању цивила са тог подручја, хрватске националности?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То је било још пре осам дана, сада се не могу сетити како се зове, пописивали бабе, те колико их је било, не знам, не само бабе, не знам колико је тога тамо било и онда смо мислили да их пребаце ваљда преко Купе или су требали на Петрову Гору, немам појма, на такав начин да то реше, да није међу војском. Онда, десило се то. Углавном они су хтели као команда да спасу то, шта ја знам, то је оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је те ноћи Ђуро Кривокућа излазио из оделења и ишао према оном другом оделењу Саве Малобабића?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Није, није, нисам то приметио, не, не, нисам то приметио, не знам, ми смо спавали, он је био код телефона, али не верујем, ја сам заспао, не могу ја то, то Вам не могу рећи, да ли је ишао или није, али нисам, мени се чини да је био код нас остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је Пане Булат дошао у Ваше оделење те ноћи и разговарао са Ђуром, да ли је он помињао нешто те цивиле?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Пане пред Ђуром?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, нисам, то нисам чуо, не могу.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да ли је тражио у разговору са њим, исељавање цивила, да ли се Ви тога сећате?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта исељавање цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се спрема исељавање цивила, да се скупе ти цивили, да ли је он, да ли је било разговора о цивилима?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, то је било само када је био један дан када смо ми долазили попис, када је био UNHCR, да су пописивали то и да су онда рекли да ће свима, ти црнци да ће они то ликвидирати, они ће то одвести као преко Купе или да ће возити на Петрову Гору, да нису ту међу војском. Е онда после се више није ништа као препакирани, они воде ту бригу. Онда ми нисмо обраћали пажњу више на то, шта, као шта ће бабе међу војском и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шкаљац, реците ми, да ли сте Ви чули шта се то дешавало? Јесу ли неки људи убијени, шта се десило са њиховим телима, шта се десило те ноћи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта се десило? Кажем Вам где смо били и шта смо радили. То сам чуо тек сутра, само нисмо знали ни где, ни на ком месту, нисмо ми ишли тамо по кругу, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су неке особе убијене и бачене у бунар?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, то се чуло након осам дана после тога, када смо ми прешли на другу страну. Нисмо ми ни били у Ковачевцу онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта смо чули? Па, чули смо од сваког ко год пролази да су бачени у бунар после, да су бачени у бунар, да нису притерани на другу страну и шта ја знам, да је затрпан био бунар, да је био раван, шта ја знам. То су све нагађања, није нико тамо ни ишао. Можда су ишли ови главни, ја не знам. Ја нисам видео ни бунар, нити знам где је ко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули где се тај бунар налази?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, налазио се овде, ваљда у Ковачевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали колико је тај бунар далеко од Вашег одељења где сте Ви били смештени, односно те куће где је Ђурино одељење?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, ја сада то не знам точно, није било баш ни предалеко, ја не знам, не знам, ја не знам, колико би то могло бити, педесет, сто, не могу, не могу ја сада сетити се баш колико би отприлике то могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, педесет, сто метара?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, лево од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли после овог догађаја ујутру, да ли је долазио Станко Чича безбедњак? Да ли знате тог човека?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Није долазио он, не, ја мислим да није, није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је долазио командир Ваше чете Јован Малобабић сутрадан?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ја га исто нисам видео. Није, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Џакула, командир вода, да ли је долазио?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Он је дошао други дан, да. Он јесте био, мислим да је обилазио јединицу. Ондак је он то исто чуо ваљда, он је само тамо седео и причао и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио командант батаљона Драган Паић?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ма, јок, какви, није он долазио никако, иначе и када је требало изаћи на терен. Не знам, ја њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пане Булат сутрадан био ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, не верујем, није, по дану није, ја не знам, дању га ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шкаљац, у суду у Сиску 19.02.2008. године Ви сте рекли да сте чули да је побијено пет до шест особа, неке жене.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ето, кажем и сада, али јс не знам ни дан-данас точно. То се увек прича, неко виче пет, неко виче шест, неко виче четири, то не знају ни ови овде који смо ми, нисам ја ни бројао нити био. Откуд ви можете да знате ако неко пуца, колико може убити, да ли може пет, да ли може десет, да ли може двадесет или петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде на овом записнику сте рекли, «из причања људи ја сам чуо да су те људе побили сада првоокривљени Булат Пане и другоокривљени Раде Вранешевић»?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То исто сам чуо, али не знам, ја то чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од кога Ви то чујете и сада помињете у суду у Сиску Радета Вранешевића? Нисте га помињали у суду у Карловцу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам, ја њега нити познам, ја сам тако чуо од других, откуд ја, не знам ја ни сада који је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете Радета Вранешевића?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, нити сам га пре познавао, ни сада, а овог сам због тога што је био безбедњак и кружио је туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, од кога Ви чујете да је и Раде Вранешевић?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Када сам у општини Гвозд доле, сви причају, не причам само ја. То између себе у општини причају па сам тако чуо, откуд бих ја знао податке или не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су ови људи који су били ту на положају, били присутни те ноћи, било из Вашег одељења или одељења Саве Малобабића, да ли су они помињали учешће Радета Вранешевића у убиству ових цивила?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, не знам када нисам са њима контактирао, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас, брзо причате.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам са њима контактирао, како да кажем, ми смо били ту заједно то наше одељење, а ово друго ја, шта ја знам ко је са ким контактирао. Неко је ако је, шта ја знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога Ви чујете да је и Раде Вранешевић учествовао у догађају? Да ли можете именом и презименом да поменете?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не могу ја знати када чујемо у Гвозду тамо од његових суседа, комшија, како се каже, када дођемо на пијаци као и свако, па причају тако, а не могу ја знати ко, ово, ни брат, ни стриц, ни ујак, ни тетак, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте те ноћи били на педесет, сто метара од места где се десило, Ви сада слушате по пијаци шта људи причају. Да ли имате објашњење?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам ја ишао гледати и провиривати ко шта ради. Када би то онда ишли сви, онда би било нас педесет тамо околу, наоколо и бранили целу гарнитуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви кажете, Пану Булата знате из виђења?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте приметили те ноћи када је дошао у Ваше одељење, да ли је био под утицајем алкохола?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, ја сам чуо да је, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да је?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да је био доста пијан, сада нисам ја њему на оку често био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули да је био доста пијан?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па исто тако кроз, између људи, не могу ја то сада да знам, па сте Ви рекли ово, ја рекао оно, то као када бабе нагађају. Ја му нисам на оку често био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог непознатог човека што је са Паном дошао те ноћи у одељење, јесте ли чули ко је тај човек?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам чуо, док нисам овамо дошао, шта ја знам, нисам ја водио бригу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте тамо дошли, да ли сте чули ко је то?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ма чули, то је било нагађање, није то све точно, неко виче вако, неко виче онако. Откуд ја знам да ли је Раде или овај момак док се не види. Ко је видео, тај знаде, а шта мени Раде треба или ја њима, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Раде?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, тај како, Вранеше, како је њему име, тај. За њега ме мислим питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате људе који су припадали при батаљону инжињеријској, неком пионирском воду Ђуро Чеко и Раде Малобабић, од оца Николе?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта од оца Николе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Малобабић од оца Николе из Славског Поља, да ли знате тог човека?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли те ноћи био у одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, није он био, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок је салушан овде пред овим судом и он тврди да је те ноћи био у одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, он са мном у подруму није био, а ако је био у авлији, ја не знам, али у подруму није био, јер он је био, није ни могао припадати нама, када ми смо ту као стража а он је био са минерима, није он био са нама, што би он био са нама, није он пушкомитраљецац нити нишанција ни снајпериста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је јасно, тај сведок је рекао да није вама припадао, међутим, да је те ноћи по неком задатку он дошао у Бански Ковачевац?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Е, па то је друга ствар, то ја не знам да ли је дошао по ноћи, или ако је дошао или ако није дошао, сада то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви нисте видели?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Како бих га видео по ноћи, нисам ја имао далекозор да га видим кроз ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он тврди да је био ту у Вшшем подруму, те ноћи је требао ту да спава у одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ко сам ја па да знам, што бих ја водио бригу ко спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ђуро Чеко, реците ми, да ли знате тог човека?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро Чеко?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ђуро Чеко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Таквог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, док сте причали малопре, помињали сте неки жути камиончић. Хоћете да објасните шта је то, какав жути камиончић?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Тако су причали да је дошао тај жути камиончић када је он, ваљда када је Пане дошао са њим, ваљда када је он дошао са тим, шта ја знам, жути неки камион, шта ја знам, да су они видели, да су видели ови из вана, више него ја, откуд бих ја знао. Када иде цестом, онда видим, како бих могао да видим сада одавде ако доле иде у продужетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате Ђоку Самарцију?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ђоку Самарцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Знам, он је био шофер, он је возио, само не знам да ли је возио камионе или је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тог човека те ноћи видели или чули евентуално да је био ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Само сам чуо да вози, али не знам да ли је њега довезао ту вече или је возио нешто прије, не знам је ли он био његов шофер тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, да је Ђоко био те ноћи ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да, то смо чули, то тако причају, не могу ја рећи када ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте Ви видели или евентуално од некога чули да је Ђоко Самарција те ноћи био ту?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Чуло се име, али нисам ја био, сви смо били у подруму, чујете само да смо сви били доле, откуд бих ја сада знао,

само се чуло да, као и Ђоко је био. Сада, да ли је Ђоко био, не могу ја знати да ли је Ђоко био и не могу на човека ако није, могуће је. Не могу ја ништа лагати безвезе, ако ми није познато. Ако јесте, јесте, ако није, није, шта му ја могу, нисам му ја крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте после овог догађаја Ваше одељење, колико је још дуго било на овом подручју?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, ја мислим да није дуго било, да је то кратко било, јер смо се ми смењивали, како бих ја рекао, минерска јединица, шта ли, како, нису увек били исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули или били присутни да су вађена нека тела из неког бунара, овог који спомињете ту на педесет до сто метара од Вашег одељења?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Из бунара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам, откуд бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Откуд бих ја знао о вађењу и шта је вађено и ко и ко их је бацио, шта ја знам ко је бацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко вадио нека тела?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, то је било за неког Матију Самарцију, тај је био бунарџија, али тај је погинуо, умро, погинуо, шта ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за тог Самарцију?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Знам га, он је бунарџија био, шта ја знам, зафркавао га да је бунарџија. Вели шта си радио, каже, скидао сам канте, ланце и оно што му треба, тако да нисмо ми нико обраћали пажњу да ли је то на правим бунарима или овим бунарима, не могу ја то, тако су га зафркавали, где си бунарџија, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците мн, те ноћи када је долазио Пане Булат, јесте видели какво има, да ли је имао неко оружје при себи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, нисам приметио, као да је он приметио да ли има и на мени, да ли је било оружја или није, не могу ја то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у суду у Карловцу на овом записнику од 22.11.2000. године сте рекли да сте видели да је Пане био наоружан «шкорпионом»?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ма, шта ја знам, не разумем се ја у наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја цитирам Ваш исказ у суду у Карловцу, то сте Ви рекли.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Могуће, ја не знам. Откуд бих ја могао видети, када ја нисам био са њим. Можда сам тако рекао по ономе чула-казала, а да ја баш знао да сам као видео, не могу ја то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја цитирам Ваш исказ, не.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, исказ, не могу ја сада то све памтити, нисам ја са њим био, нити сам смео бити, нити сам могао, он је био безбедњак, а ја сам био обични војник. Откуд сам ја могао прићи њему, нисам ја јачи од њега и на његовој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тај други човек који је за Вас непознат, кажете, непознат човек, неки је био са њим, како је тај човек изгледао?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не знам, шта ја знам, када га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, ја цитирам Ваш исказ: «У кућу где смо били смештени, дошао је безбедњак из команде, окривљени Булат Пане са још једном непознатом особом», то сте Ви изјавили у суду у Карловцу, господине Шкалац. Ја Вас питам, да ли имате у сећању, како је тај непознати човек изгледао?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не верујем ја то да сам рекао, не верујем да сам то рекао, не знам, не могу рећи, али ако је у записнику, чисто сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписали сте тај записник.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, не знам, ја баш не могу рећи, сада за месец дана да ме поново питате, опет не могу то тако рећи као што сам сада, како могу памтити шта сам ја Вама рекао. Једино у записник да и ја пишем, па да преводим Вама и Ви мени, онда може бити тачно. Ја могу петсто записника имати и све тачне. Идем и у школу, па паднем на испиту, како не бих, овај, не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли питања чланови већа? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Шкалац, ја сам заменик тужиоца, заступам оптужбу у овом предмету. Поставићу Вам само пар питања. Да ли се можете сетити, да ли је те ноћи или коју ноћ или који дан раније, неко од Ваших старешина или евентуално Булат када сте га видели ту ноћ, говорили нешто о потреби повећања борбене готовости, јер се наводно може очекивати напад са друге стране?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ама јок, то ја нисам чуо, нити је, немам појма, зашто би био напад, није био ни овако напад ни за време рата. Нема потребе за тим, зашто. У нас је било десетак, петнаест, толико нас је било у једном одељењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте чули да се међу војском причало да су убијени неки старији цивили и Ви сте се ограничили на те

старије жене. Да ли сте у тој причи међу вама војницима чули да је поред тих старијих жена, убијена и нека мушка старија особа?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не могу ја да чујем, ја што чујем је да је убијено пет, шест, сада мушких или женских, не знам. Откуд ја, нисам ја био тамо. Да сам био тамо, ја бих рекао, имам пет жена и једно мушко, има четири жене и једно мушко или има два мушка, три жене, нисам ја прегледавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нама је јасно да Ви то нисте видели, али сте рекли да сте чули да.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не могу ја бити у подруму и сада гледати да ли ће киша падати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, али рекли сте да сте чули да се прича међу вама војском, па Вас ја питам, да ли сте у тој причи међу вама војском тако нешто чули?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Чули, не знам чули, чули смо ми свашта, шта ја знам о чему се ради, да ли је деда, да ли је баба, да ли је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко од Ваших старешина непосредно пре овог догађаја рекао да ти цивили који су остали ту у Вашем окружењу, представљају опасност за вас, за ваше положаје, јер могу имати или имају неке контакте са војском са друге стране?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ма, јок, ма какви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули, пошто сте рекли да се међу војском причало да су побијени ти старији људи, да ли сте у тој причи међу војском чули, зашто су побијени ти људи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, тај разлог не знам ни дан-данас. То нико не зна тај разлог због чега, зашто су побијени и ко је то и због чега и како и то нико још ни овде у Хрватској још није утврдио, нити зна точно о чему се ту радило, јер они нама нису сметали ни овако ни онако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако ми дозволите, ја бих ставио једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Пошто сам малочас се јављао, нисам овај добио реч. Ја бих ставио примедбу у смислу да је позиција Булат Пана прилично тешка, да кажем, јако тешка у овом поступку и ја бих замолио Вас, пре свега, председнице већа а ево и колегу тужиоца, да кроз питања сведоку не покушава се сугестивним питањима доћи до неког објашњења, која очигледно овај сведок, слушајући његово сведочење, не не може овде објаснити пред судом. Од самог почетка, сведок је изјавио да те вечери, тј. те ноћи није видео Булат Пану и није са њим разговарао. То је неколико пута рекао током саслушања данашњег.

Међутим, на крају ево и тужилац је поставио питање, шта је разговарао Булат Пане те ноћи са овим, схватио сам да га је видео и да је разговарао са овим Ђуром Кривокућом. То је што се тиче примедбе. Ја бих имао једно питање за сведока, а које се односи на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у вези ове Ваше примедбе, нико овде сугестиовно не утиче на сведока. Председник већа има овлашћење да када сведок нешто тврди да је тако, да му предочи његов исказ од раније што је причао и ја управо све време предочавам њему шта је причао пред судом у Карловцу, пред судом у Сиску. Да то није та разлика, мени не би падало напамет да га питам нешто што излази из контекста овога што је он већ говорио пред судовима у Хрватској.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја се извињавам, ја нисам ставио примедбу на Ваше предочавање, јер знам да је то Ваше право да Ви то чините. Али, дакле, да се сада не понављам, можемо погледати транскрипте, дакле, ја сам тако закључио, да се једноставно постављају и питање и добија се одговор да је те вечери овај сведок видео Булат Пану како разговара са Кривокућа Ђуром у том одељењу, у тој кући. Не бих да полемишем више, дакле, ја сам ставио примедбу, па сада кажем, Ви ћете даље ценити. Моје питање је следеће: да ли се сведок може сетити, ко је те ноћи са њим у тој кући где је чувана стража, где су они били, био од осталих војника, да ли може да их наброји, њихова имена и презимена?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Питате мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас питање, господине, пита Вас бранилац, да ли се сећате?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Који су били сви у одељењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, који су војници у Ђурином одељењу?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Те ноћи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Које ја познам? Па, био је Милош Вучинић, Раде Малобабић, овај, Перо Габрић, ја, Миле Вучинић, Миле Малобабић, Ђуро Кривокућа и сада више не знам. Мислим да су ти били у нашем одељењу.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Сведок је изјавио да је чуо од других лица да су те људе побили Булат Пане и Вранешевић Раде. Ви сте га питали, да ли се може сетити имена тих лица и он је одговорио да се не може сетити тих имена. Али ја ћу покушати да му поставим питање, да ли се може сетити да ли су то лица која су то видела или су то лица која су чула од неких тамо трећих лица?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То се, чуло се, није се могло видети, то знам, то су они чули од других, између себе, . Ви мене питате ја Вас, сутра Ви заборавите јел то био Перо или је био Ђуро. Откуд ја ту евиденцију да

водим, то се увек чуло тамо. Сада овде у Хрватској од 1997. године увек слушам по цели дан увек неко прича, али не могу да знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви, то сам Вас ја питала, од кога сте чули, да ли се сећате тога?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Рекао је да није, име и презиме.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Од кога бих чуо када чујем овако, не могу ја сада рећи Ђуро, Перо, Симо када није тачно. То је нагађање, то се не зна ни дан-данас тачно ни овде, а камоли да ја знам сада где и шта.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Сведок је изјавио да није био на лицу места након догађаја, дакле код тих кућа и код тог бунара где је највероватније извршено убиство ових цивила. Да ли је пре тога одлазио на то место, код те куће, код тог бунара где се то догодило, према његовим сазнањима и сећањима

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да сам ја одлазио? Не, нема потребе, зашто бих ја ишао тамо. Ми смо воду добивали овако, нисмо добивали из бунара.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли је пре отпочињања ратних дејстава познавао Булат Пана?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ко, ја?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, да, Ви?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, да, али слабо.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Шта то значи слабо?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: У пролазу овако, да сам га знао тачно по имену и презимену овако нисам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је Булат Пана било када долазио на положаје где се он налазио са својом јединицом?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Не, амо к нама није долазио дотле никако, није било потребе.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је, добро, хвала. Да ли је Булат Пану виђао током борбених дејстава, дакле од отпочињања рата у Хрватској у униформи?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да ли сам га пре виђао? Он је био код команде, није био код нас.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте га Ви видели, ја Вас питам тада када је био код команде?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Нисам га виђао, нема потребе, зашто бих га ја виђао, он је био безбедњак, он није био по јединицама овако ишао, не знам шта.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, да ли ја могу да закључим да Ви њега уопште нисте видели из ових Ваших одговора?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта бих га видео када није потребно, зашто бих га ја виђао, нити ја требам њега, нити треба он мене, нити треба он нас, нити ми њега.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја Вас питам за период од када сте Ви мобилисани били у јединици до завршетка рата, дакле питање је јасно. Да ли сте видели Булат Пану или не, било када?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, у току рата сам га виђао, овако, али није био долазио нама по јединицама. Одемо тамо у команду и тамо смо га видели.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Е то је питање било.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То је било по турнусу, није то била иста смена увек.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, немам више питања, захваљујем, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, господине Шаљац, онда суду морате да пружите објашњење, због чега сте у суду у Карловцу тврдили да сте те ноћи видели Булат Панета са једном непознатом особом да је дошао ту у Ваше одељење и да је са Кривокућа Ђуром разговарао и да се свађао. Због чега сте то тврдили суду у Карловцу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То сам после чуо, како Ви то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно што сте суду у Карловцу рекли?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То сам чуо после тога, нисам га ја видео, како бих ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Ви сте то, ја ћу Вам прочитати цео Ваш исказ овде: «У критично време ја сам био са својим одељењем на положају у Банском Ковачевцу. Овим одељењем заповедао је Кривокућа Ђуро који је касније погинуо. Једне вечери».

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: То сам ја чуо од Миле Малобабића када је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, слушајте ово шта је констатовано као Ваш исказ пред судом у Карловцу. «Једне вечери крајем ожујка 1992. године у кућу где смо били смјештени, дошао је безбедњак из команде, окривљени Булат Пане са још једном непознатом особом. Разговарали су нешто са заповедником одељења Ђуром Кривокућом, а и телефоном са нашим сусједним одељењем. Убрзо затим њих двојица су некуда отишли. Одлазећи рекао је да будемо у подруму и да вани буду само стражари. То је рекао окривљени Булат Пане. Приликом разговора између Булата и Кривокуће, њих двојица су се међусобно посвађали. Не знам ради чега, јер нисам чуо о чему су они причали. Отприлике сат и по

након што су Булат и овај други отишли, чула се рафална пуцњава. Ми који смо били у подруму, кренули смо напоље да видимо шта се дешава, али је у том моменту у подрум утрчао Малобабић Миле који се налазио на стражи, те рекао да не излазимо ван, да је Пане побио бабе и да је тражио од њега пушку који му није хтео дати. Одмах затим заповедник одељења Кривокућа Ђуро звао је телефоном команду или нека друга одељења, те је питао шта се то догодило и тко је то наредио, али те ноћи од никог није добио одговор. Када је окривљеник прије пуцњаве дошао у кућу гдје је било смјештено наше одељење, био је наоружан «шкорпионом». Те вечери нисам чуо никакву експлозију мине или бомбе. Следећег јутра командир одељења Кривокућа Ђуро рекао нам је да је Булат поубијао бабе. Након неких тједан или два, чуо сам из причања да су убијене особе бачене у бунар дворишта где су убијени. То је све што имам исказати»:

То је Ваш исказ, господине Шкалац, који сте дали суду у Карловцу.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Добро и шта му фали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете потпуно при том исказу?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете при томе што сам Вам сада прочитала?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Да, да. То је, то је тако како сам причао, тако је. Не могу ја све рећи одавле, како сте Ви прочитали, тако код тога остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што данас другачије исказујете, јел то зато што се Ви не сећате?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па, зато што се не сећам. Имате ту два, три записника, тако је. А ово након десет година ја се не могу сетити ни шта сам јуче јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја бих предложио да му предочите и овај записник од 19. вељаче 2008. године састављен код истражног судије суда у Сиску, исто, за исти догађај, па да објасни разлику свог казивања у односу на овај претходни исказ који сте му предочили, а дат је код судије у Карловцу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, у овом другом записнику што сте говорили у Сиску 19.02.2008. године, ја ћу Вам прочитати и тај исказ, рекли сте: «Ја сам као припадник Војске САО Крајине био тијеком трећег мјесеца 1992. године на положају чувајући стражу у Банском Ковачевцу. Сећам се да сам ондје био врло кратко неких 14 дана. Ја сам чуо из причања војске да су побијене неке жене, неких пет до шест особа, али ја не знам

тко их је убио, јер нисам био присутан, нисам чуо ни гдје су та мртва тела нађена, нити где су иста затрпана. Из причања људи ја сам чуо да су те људе побили сада окривљени Булат Пана и окривљени Вранешевић Раде. Ја сам из виђења познавао и окривљеног Булат Пана, који је био наводно приадник службе Државне сигурности, безбедњак, био је обучен у шарену маскирну униформу, те је за појасом носио пиштољ и ја сам га повремено виђао на терену. Виђао сам га како пролази, надгледајући линије, било на камиону или пак у ауту. Другоокривљеног Вранешевић Раду ја не познајем, нити сам за њега чуо, а првоокривљеног Булат Пана познајем још од прије рата, радио је у творници «ДИП»; а потом је прешао у милицију, те је радио као милицајац у Гвозду, а тада је прешао у полицију САО Крајине. Ја сам приликом «Олује» избегао у Србију да бих се потом вратио у Републику Хрватску 22. рујна 1997. године. Сада живим од социјалне помоћи у Славском Пољу»:

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Шта бих ја сада томе опет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете сад да кажете суду с обзиром да у ова Ваша два исказа постоје извесне разлике, први пут пред судом у Карловцу Ви спомињете.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Ма то су мале, не могу ја памтити све разлике, како разлике, има разлике између свакога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то објашњавате тиме што су прошле године од догађаја па сте нешто заборавили?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па заборавио, немам шта заборавит, то што је то је све уписано. Нема ту никакве грешке, какве су то моје грешке, је ли га познао од јуче је ли га познао од прекјуче, не знам шта сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље питања. Нема питања. Оптужени? Нема нико питања. Добро. Је ли знате Ви господине Булат овог сведока?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Познајем га, али га ту вечер нисам видио уопште да је био на лицу мјеста где се тај случај догодио. То тврдим одговорно и са савјешћу и истину причам, само истину и ништа друго сем истине, али тврдим да ту вечер када сам ја био и са Ђуром Кривокућом и када сам дао и рекао да од више команде појачана борбена готовост и остало да се прикупе ти цивили да ће доћи возило, ја сам отишо, ја те цивиле нисам видио уопште ни кад су скупљени ни кад су одвежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо слушали у Вашој одбрани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али тврдим одговорно госпођо председавајућа, господине тужиоче, тврдим одговорно пред и осталим свједоцима који су дали исказ нико га није споменуо, не знам откуд му овакви подаци, какву је изјаву дао, али тврдим одговорно да на лицу мјеста ту ноћ он

није био. Нисам га нашо у подруму, у подруму тврдим лежао је Малобабић Раде, Чеко Ђуро. Лежали су на импровизираном ко овај под, доле су лежали на поду, и било је пар војника околу али исти дотични који је дао изјаву сигурно тврдим да није био. Хвала лијепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога Ви још знате да је био ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Малобабић, Чеко Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, њих двојица, који су други?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Био је Ђуро Кривокућа, рекао сам, био командир вода, био он, иза мене био је другоокривљени, био је Марко Мамула и био је Адам Габрић испред улаза, то је све, били смо овако као до њега тако смо били удаљени, а да не говори господин истину још ћу Вам једно казати, тај исти бунар и где се то догодило не сто метара што он тврди, лаже, него је свега пар метара, нећу претјерати а казаћу више није ни десет метара од те куће где су они спавали у подруму, а од тог бунара до првог стражарског мјеста где је био Вучинић и што он наводи има исто тако једно десет до петнаест метара, али то су све лажи, а да Вам то говори погледајте његову изјаву па ће Вам бити јасно да нешто не штима. Хвала лијепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само сведок шта има на ово да каже, на ову примедбу. Јесте ли чули Панета Булата?

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Па имам једино што је рекао да је био Марко Мамула и овај како се каже, Адам, то је било треће оделење, где је он био с нама, то нема логике, не може он то мени причати нисам ја бедаст.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако могу само још госпођо председавајућа, другоокривљени ево га овде нека каже, да ли сам казао истину, био је иза мене на два метра, иза мене иза мојих леђа и тачно је чуо све што сам казао. Не тражим од њега то него само да потврди да ли је тачно ово што сам казао да сам био унутра у подруму и да исти није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана другооптуженог није да је с Вама улазио у подрум.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, знате како, добро ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он сад да потврђује оно што је, он у својој одбрани негира да је улазио у било какву кућу. Добро. Господине Шкалац, захваљујем Вам се што сте сведочили, можете да идете, сад нека уђе следећи сведок Милош Пајић.

Сведок ПЕТАР ШКАЉАЦ: Добро. Хвала.

СВЕДОК МИЛОШ ПАЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Пајићу. Јесу ли Ваши лични подаци од оца Боже, по занимању радник, адреса Славско Поље

бр.97-а, рођени у Славском Пољу, општина Гвозд, 1951. годиште и нисте у сродству нити у завади са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевић? Да ли ме чујете господине Пајићу? Молим? Не чујете? Јесте ли ме чули господине Пајићу? Нисте.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Чујем ја, али не чујем баш добро. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове податке које је суд прочитао да Милош Пајић од оца Боже, 1951. годиште, Славско Поље, адреса кућни број 97-а, рођен у Славском Пољу 1951. годиште, нисте у сродству са оптуженим Панетом Булатом нити са Радетом Вранешевићем, нити сте у завади са њима, јесте ме чули сад?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Точно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Ваши лични подаци. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву тако што ћете понављати речи које ја изговорим. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему што пред судом.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: О свему што пред судом

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом будем питан.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину и да ништа од онога.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога што ми је познато.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пајићу, да ли Ви мене чујете?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете да ја причам полако или ме не чујете па да евентуално прекинемо?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Чујем ја, јак имам звук, па ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јак звук, је ли?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме сад чујете?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пред овим судом се води поступак против оптуженог Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у вези догађаја у Банском Ковачевцу и убиства цивила хрватске националности марта месеца 1992. године, па ћете суду да испричате шта је Вама познато у вези овог догађаја, Ви сте већ два пута давали изјаве, једном је то била изјава пред Жупанијским судом у Карловцу 22.11.2000 године, а други пут по замолници овог суда пред Жупанијским судом у Сиску 19.02.2008 године, да ли остајете при овим изјавама које сте раније давали судовима у Хрватској?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја остајем што сам давао раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због јавности овог претреса испричаћете суду шта је Вама све познато у вези тога, где сте се Ви тад налазили, ком одељењу сте припадали и све што знате или сте видели или чули везано за овај догађај?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја не знам шта би река друго него што сам река пре, то могу и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте то што сте пре рекли, да чујемо.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја колко знам били смо тамо на положају док су те баке биле живе, ко их је побио ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало гласније да причате оптужени Пане Булат Вас слабије чује?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја колико знам те су баке биле живе док смо ми били 1992., а за друго не знам, ко их је побио ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања у вези овога?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам ја, што се тиче тога Пана ја не знам, можда је он или ко то други направио ја немам појма. Знам да је он долазио тамо а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте заборавили ово што сте причали у суду у Карловцу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па то сам и реко, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Вам је заповедник одељења био Саво Малобабић, испричајте суду шта се то дешавало. Ко је био Ваш заповедник одељења, где сте Ви били? Причали сте, помињали сте ту ноћ.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Није, ја сам био тамо, мислим, нисам био кад су бабе убијене. Била је смјена, отишли смо кући, док сам ја био и кад смо вратили баке су побијане, уствари није их било, ја не знам. Онда су рекли да је побијено, а ко их је побио немам појма, где су та одељења, немам појма ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у суду у Карловцу причали о једној ноћи када је била нека пуцњава.?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па пуцњава је било тамо да, а шта ја знам што се дешавало као увек у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ко је те ноћи долазио.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Долазио Пане и некакав човек, они су долазили можда тједно једанпут или ниједанпут, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: И не знам даље ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило те ноћи?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам. Ми смо сутра отишли, а шта се десило ја не знам, пуцњава је било, а ко пуца у кога ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему Вам је остало карактеристично то да памтите да је те једне ноћи долазио Пане Булат и тај неки непознати?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па долазио да, навече, касно. Био једном и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а по чему Ви то памтите тај његов долазак? Дошао Пане Булат и неки непознати човек, по чему то памтите?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па памтим што сам га видио, не, шта би ја друго. Велим нешто се дешава, шушка се да ли овако или онако, али не знам шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се то шушка и дешава?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па не знам. Други дан се причало то што је се можда то десило, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то причало други дан?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па да кад смо се вратили од куће, имали смјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то причало?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па причало се да су баке убијене, а ко их је не зна се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: И не знам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам ја, да су их некуда одвели и шта знам, ја немам појма. Ко их је одвео исто немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли Ви били у овом одељењу Саве Малобабића?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у одељењу Саве Малобабића?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да, био сам у његовом одељењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вучинић Миле и Мамула Марко били исто у том одељењу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они те ноћи кад је Пане Булат дошао са тим непознатим човеком излазили из одељења?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па то је л' био Марко ја не знам, Марко је некуда изишао, отишао, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после тога чули неку пуцњаву?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Пуцњава се чула касно, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пајићу, ја ћу да Вам прочитам шта сте изјавили у суду у Карловцу.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «У пролеће 1992 године био сам на положају у Банском Ковачевцу као припадник једног одељења вода којим је заповедао Џакула Милан. Заповедник мог одељења био је Малобабић Саво. Навечер у кућу где је било смештено моје одељење дошли су окривљени Булат Пане, безбедњак из команде батаљона којег сам од раније познавао и још један мени непознат човек у цивилу који је био обучен у црну кожну јакну».

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па било је тако, али не знам, немам појма, они су онда били вани, разговарали а ја ништа не знам. Ми смо овамо били далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Булат је имао пиштољ, не знам да ли је онај други непознати имао код себе какво оружје. Булат и овај непознати разговарали су кратко нешто са командиром одељења Малобабић Савом и убрзо затим некуда отишли. Нисам чуо о чему су разговарали, некако у исто време из куће су отишли и припадници мог одељења Вучинић Миле и Мамула Марко. У то време у селу се налазило неколико стараца Хрвата који приликом заузимања села нису напустили своје куће. Нешто касније два-три сата након што су Булат и онај који је дошао с њим напустили кућу чула се пуцњава, чини ми се рафална пуцњава из правца где је било смештено наше суседно одељење. Не знам шта се догодило, након ове пуцњаве у кући где смо били смештени нешто се шушкало да се ради нешто око баки. Између нас у одељењу те вечери био је мук, ништа нисмо међусобно причали, не знам зашто је у одељењу био овај мук, зашто нитко с никим није причао, не могу то објаснити. Нешто касније након ове пуцњаве у кућу су се вратили Мамула Марко и Вучинић Миле и легли спавати ништа не говорећи. Тек након неколико дана чуо сам да су те вечери у селу убијене неке старије жене и један старији мушкарац. О томе се међу нама војницима није причало као да

никог то не занима. Говорило се само да су убијени али не и ко их је и зашто убио».

Је ли то оно што сте Ви изјављивали, је ли то Ваш исказ, јесте то изјавили у суду у Карловцу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да, да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у потпуности при овоме што сте рекли?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Остајем код тога, али не знам ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господине Пајићу, тај други непознат човек што је дошао са Панетом, сазнадoste ли Ви ко је тај човек?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам, он је мучао, ништа није говорио, нешто су млатили рукама, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад после касније чули ко је то дошао с Паном ту ноћ?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Немам појма. Не знам, нико ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је сутрадан или те ноћи било неке дискусије у вези овога? Да ли је сутрадан дошао командир вода или командир чете или командант батаљона?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Нико ту није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није долазио?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не. Колико ја знам, ја не знам, можда је и долазио, ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви знате Милана Џакулу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Милана Џакулу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Е да, он је био комаднир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли у сећању је ли те ноћи он био у Банском Ковачевцу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам, да ли је долазио да ли није, ја не знам, јер они су били у другој кући ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је те ноћи неки командир чете Ваше долазио?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Нико није долазио, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било неког разговора, да ли сте Ви чули овај разговор између Панета Булата и овог Саве Малобабића?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам је ли ко чуо, ја чуо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате какав је то разговор био?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Нисмо ми били сви заједно, ми смо били вани тамо око, они су били исто вани сви заједно, него они имају свој разговор, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после сутрадан евентуално нешто чули шта се то дешавало?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам, рекли су оне баке нема, где су, шта су, вели неко да су их одвели, а ко их је одвео ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде у суду у Карловцу рекли да сте после неког времена, након неколико дана чули да су те вечери у селу убијене неке старије жене и један старији мушкарац. Од кога сте Ви то чули?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: То сам чуо, Адам Самарција је говорио код куће да су убијене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Адам Самарција неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је он то говорио?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Говорио да је он иша тамо, шта ја знам шта је радио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом је ишао Адам Самарција тамо?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом је Адам Самарција ишао тамо, шта Вам је причао?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па не знам, шта је он радио тамо само су их они довели наводно, а који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули од тог Адама Самарције да ли је он вадио неке лешеве из неког бунара, је ли помињао тај човек?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ништа он није спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су ови људи?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Он је спомињао да има некога посла тамо и да иде тамо, а шта даље да није могао то радити, не знам што није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад чули да су.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Јер он тамо није био уопће, он је био код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ови људи бацани у некакав бунар?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Бунар да, он вели да је иша чистит бунар, а да није могао чистити да је неког другог зва, а кога је звао ја не знам, то мора команда да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немам више питања. Имају ли чланови већа? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ценим да је суд поставио сва релевантна питања, добили смо одговоре какве смо добили и ја немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу пошто имам пред собом и овај исказ сачињен код истражног судије Жупанијског суда у Сиску, морати питати поново сведока, дакле те ноћи када се догодио овај догађај да ли

је сведок видео Булат Пана и друго лице које је било са њим у цивилном оделу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Он је био тамо али ја не знам је ли се све то десило те ноћи, немам појма. Био можда тамо, стајао и разговарао вели Пане ту.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А да ли сте Ви разговарали те ноћи, односно када сте га видели, да ли сте Ви на положајима разговарали са Булат Паном, лично Ви?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не, не, никад ја с њим нисам разговарао ни вако ни онако.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли сте са њим, када сте га кажете видели, нисте сигурни да је то било та ноћ, да ли сте видели Булат Пана испред куће или у кући?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Испред куће.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Испред куће?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Да ли је сведоку познато лице места где се то догодило та кућа и тај бунар?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: То се ја не сећам, велим да је бунар негде горе на брду, а шта се десило немам појма.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Морам питати поново, да ли сте били било када на том месту, чули сте за бунар и за кућу?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не, то ја нисам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нисте никад били?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Ја нисам био.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има даље питања? Други бранилац, оптужени? Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Пајићу, молио бих Вас да кажете овоме суду где сте добијали храну и где сте узимали храну за јело?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Храну су нам довозили из Ласиње, из Ласиње, из школе ваљда.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, добро, а где су вам остављали храну кад сте долазили с положаја и где сте узимали храну, је ли то било у воду или у оделењима?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Довозили су нам директно у камиону, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па јесте ли директно из камиона преузимали свако себи храну или се добивали заједничку храну?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па из камиона, да, имали смо заједничку.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Е реците ми, кад сте добивали заједнички, да ли је још ко добивао храну умјесто вас само који сте били на положајима?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па то ја не знам је ли још ко добива, то немам појма.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па мислим да знате Ви, управо знате из разлога говорим што се и ти цивили колко их је било ту и они добивали заједно храну с вама.

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Е то не знам, ко им је носио то немам појма.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знате?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Не знам, ми смо добивали некад конзерве, некад ово, ако им није ко давао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо, другог немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли другооптужени питања? Добро, а је ли знате колико је било тих цивила ту?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па ја мислим да је било двије баке и ђед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у целом Банском Ковачевцу или на подручју вашег одељења?

Сведок МИЛОШ ПАЈИЋ: Па где смо и ми били, ја за друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више нико питања? Господине Пајћу, захваљујем Вам се што сте сведочили. Можете да идете и само да се одјавимо са Жупанијским судом у Ријеци. Судија?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ ВЛАДО БОСНЕР: Истражни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези саслушања овог сведока који данас није приступио Светозар Бижић, накадно ћемо доставити суду у Ријеци за саслушање тог сведока.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ ВЛАДО БОСНЕР: Термин за рочиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ ВЛАДО БОСНЕР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас поздрављам, довиђења.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ ВЛАДО БОСНЕР: Такође, леп поздрав, довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 20 минута и биће настављен дана

*17. јуна 2009. године
са почетком у 9 часова и 30 минута, ж
саслушањем сведока Милана Рабљеновића.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра смо рекли овај Рабљеновић. Изволите господине Калањ.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ван, дакле овога самог претреса бих предложио као бранилац Булат Пана, пошто ми се жалио већ у неколико наврата да нема адекватну здравствену заштиту и негу доле у притвору. Он се неколико пута обраћао овај да иде код лекара специјалисте стоматолога, код гастроентеролога, међутим, до сада значи није ништа урађено по тим његовим захтевима и молбама, па бих замолио ја прво као његов бранилац да или путем ургенције утичете, једино тако на Управу затвора да му се омогући пошто је ево већ годину и сада ће шест, седам месеци у притвору, дакле нема зубе, има стомачне проблеме, да се то питање регулише док се још увек налази овде, имајући у виду да су овде здравствене установе које би то могле решити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суд ће упутити такав допис.

Довршено у 11 часова и 20 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА